

Referat despre literatura in perioada Regatului Mediu si cea a Regatului Nou - a treia parte

Imnul lui Ekhnaton atribuit faraonului "eretic" Amenofis IV im presioneaza prin caracterul sau optimist si pre-panteist, divinitatea sa prema lipsita de attributele ei traditionale fiind perceputa in natura, in mo mentele vietii de toate zilele, in bucuria de a trai:

"Turmele pasc multumite pe pasunile lor,
Pomii si ierburile inverzesc,
Pasarile isi iau zborul din cuiburile lor
Si bataia aripilor lor te preamareste!
Dobitoacele toate salta de bucurie
Si iotul prinde viata cand tu te arati (...)
Tu esti masura vietii, si lumea numai prin tine traieste".

Lirica erotica egipteană aparuta mai intii in epoca Regatului Nou, nascuta si cultivata fiind intr-un mediu social foarte rafinat ne este cunos cuta din opt culegeri mici.

Compuse pentru a fi cintate sau recitate cu acompaniament instrumental, poeziile de dragoste egiptene (in care andragostitii isi spun unul altuia "frate" si "sora") nu cinta o pasiune adinca si sincera.

Sunt mai degraba niste gratioase discursuri directe, sau dialoguri purtate de andragostit cu inima sa; compozitii in care senzualitatea se exprima cu o perfecta decenta, in care natura este cordial asociata cu jocul andragostitilor, si in care stilul cautat este de o mare eleganta si de o rara finete:

"Gisca salbatica se vaita
Cazuta tn capcana mea;
Incatusata de iubirea ta
Ma zbat ca pasarea robita
Si nu ma-ntorc i-o scot din lat,
Stringtndu-mi plasele din cimp.
Dar ce-l voi spune oare mamei
La care zilnic ma-ntorceam
Ductndu-i pasarile prinsei
- "N-am asezat nici o capcana. -
Sint prinsi-n mrejele iubirii talei"

Astfel, poezia egipteană rasarita in umbra Textelor Piramidelor se ridica in cele din urma in spatiile luminoase si pure ale unui tonifiant sentiment naturist, exprimand dragostea de viata, utilizand episodul gratios si chiar aluzia decent-echivoca.